

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **a) I. D., b) L. N.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 5/2019, o návrhu žalobců na přikázání věci z důvodu vhodnosti jinému krajskému soudu,

t a k t o :

Věc dosud vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 5/2019 **se p ř i k á z u j e** k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobci domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2018, č. j. 10.01-001259/18-002, č. j. 10.01-0001262/18-002, a ze dne 13. 11. 2018, č. j. 10.01-001260/2018-002 a č. j. 10.01-001261/2018-002. V žalobě zároveň podali návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu z důvodu vhodnosti ve smyslu § 9 odst. 2 s. ř. s. Městský soud přípisem ze dne 12. 2. 2019, č. j. 6 A 5/2019 – 53 postoupil návrh žalobců Nejvyššímu správnímu soudu, který je příslušný k rozhodnutí o něm.

[2] Žalobci v předmětném návrhu uvedli, že jsou těžce zdravotně postiženi. Žalobkyně proto není schopna se vůbec k případnému jednání k městskému soudu dostavit. Trpěla pásovým oparem, v jehož důsledku došlo k poškození nervových zakončení v její levé noze, což jí způsobuje konstantní bolesti a vyvolává nutnost průběžného střídání poloh nohy. Žalobce má relativně čerstvě zhojené fraktury zápěstí a neúplně obnovenou funkčnost rukou, přičemž se u něj projevíly výpadky motoriky pravé nohy, jež zapříčiňují nestabilitu pohybu a pády. Žalobci rovněž poukázali na dřívější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jejich návrhu na delegaci vhodnou v řízení vedeném taktéž u městského soudu, konkrétně na usnesení ze dne 22. 5. 2018, č. j. Nad 104/2018 – 79. Tímto usnesením přikázal Nejvyšší správní soud příslušnou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně.

[3] Žalovaná ve vyjádření k návrhu žalobců uvedla, že se k otázce přikázání věci jinému krajskému soudu vyjadřovala již dříve v obdobných věcech žalobců, přičemž důvody měly vesměs spočívat na žalobkyni I. D. Se žádostí L. N. na přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti proto nesouhlasí. Odkazuje na usnesení NSS ze dne 19. 12. 2018, č. j. Nad 286/2018 - 38, kterým byl návrh stejného žalobce ze dne 30. 10. 2018 na přikázání věci z důvodu vhodnosti jinému krajskému soudu zamítnut, neboť nebyl dovozen žalobcův fatální zdravotní stav. Současně se nejeví, že právo, resp. nárok je oběma žalobcům společný, proto by mělo být o žalobě každého z žalobců vedeno samostatné řízení. Pokud by se soud s uvedeným názorem žalované neztotožnil, navrhuje přikázání věci Krajskému soudu v Brně. Soud by měl rovněž zvážit, zda nejde o účelové podání.

[4] Ačkoli žalobci ve svém návrhu neuvedli konkrétní soud, k němuž by považovali za vhodné toto řízení přikázat, z jejich požadavku Nejvyšší správní soud dovodil, že navrhuje přikázání věci Krajskému soudu v Brně. Bydliště žalobců se totiž nachází v obci K. ve Zlínském kraji (v bývalém okrese Kroměříž), tudíž v obvodu Krajského soudu v Brně. Přikázání věci tomuto soudu (pro případ, že Nejvyšší správní soud návrh nezamítne) ve svém vyjádření navrhovala rovněž žalovaná.

[5] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud „*věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné*.“ Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, uvedl, že tento postup představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudu a soudce a rovněž ze zásady trvání místní příslušnosti (*perpetuatio fori*). Z tohoto důvodu je třeba k delegaci vhodné přistupovat pouze v ojedinělých a odůvodněných případech.

[6] Přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti tak nemůže odůvodnit pouze pobyt toho, kdo delegaci vhodnou navrhuje, v obvodu jiného krajského soudu, než který je místně příslušný podle § 7 odst. 2 s. ř. s. (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2003, č. j. Nad 103/2003 - 40). Zmíněný „důležitý důvod“, který uvádí citovaný § 9 odst. 2 s. ř. s. ve svém závěru, však může spočívat v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu. V usnesení ze dne 20. 4. 2006, č. j. Nad 11/2006 - 36, Nejvyšší správní soud vyslovil, že zdravotní stav odpovídající plné invaliditě je důvodem pro přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu. V usnesení ze dne 23. 3. 2005, č. j. Nad 23/2005 - 41, shledal Nejvyšší správní soud podmínky pro delegaci vhodnou v případě těhotné navrhovatelky, která nebyla pro narušení statiky bederní páteře schopna delšího sezení či chůze.

[7] Z návrhu žalobců, ze spisu předloženého městským soudem jakož i z úřední činnosti, je kasačnímu soudu známo, že žalobkyně trpí závažným onemocněním trávicího traktu (Crohnova choroba), jež jí znemožňuje cestovat na delší vzdálenosti a které zapříčinilo vznik její invalidity, k čemuž se v nedávné době připojilo onemocnění v podobě pásového oparu spojené se zánětem nervů jedné z dolních končetin. Žalobkyně není v řízení zastoupena, a proto bude-li chtít realizovat své právo nahlížet do spisu či účastnit se jednání, bude tak muset učinit osobně. Z předložených lékařských zpráv však vyplývá, že ani tohoto není žalobkyně patrně schopna pro své hluboce podprůměrné kognitivní schopnosti (případné procesní řešení této skutečnosti však bude teprve předmětem

pokračování

rozhodování krajského soudu v rámci posouzení návrhu na ustanovení zástupce žalobkyni pro řízení o žalobě).

[8] Žalobce k návrhu doložil kromě dalších listin i čtyři lékařská potvrzení ohledně zdravotního stavu své osoby vystavená MUDr. D. H. V prvním potvrzení ze dne 10. 1. 2018 je uvedeno, že žalobce je léčený od 4. 1. 2018. V dalším potvrzení ze dne 6. 4. 2018 se uvádí, že byl vyšetřen na neurologii, občas ho provází pády na zem a dočasnou pracovní neschopnost chtěl ukončit k výše uvedenému dni. Ve třetím potvrzení ze dne 20. 6. 2018 je uvedeno, že žalobce je od ledna 2018 vyšetřován pro stavy opakovaných pádů na zem a současně absolvuje sérii vyšetření na neurologii. Bylo mu doporučeno vyvarovat se nejistým plochám a pohybu ve výškách jako prevence pádů z výšky. Ve čtvrtém potvrzení ze dne 28. 11. 2018 je uvedeno, že žalovaný je akutně nemocný od 9. 11. 2018. Z těchto listin, ani z návrhu žalobce či ze spisu předloženého městským soudem nevyplývá, že by byl žalobcův zdravotní stav natolik nepříznivý, aby vedl ke kladnému rozhodnutí o návrhu na delegaci vhodnou; k tomuto závěru dospěl Nejvyšší správní soud v již citovaném usnesení č. j. Nad 286/2018 - 38.

[9] Nejvyšší správní soud tak posoudil jako důležitý důvod k přikázání věci jinému krajskému soudu zdravotní stav žalobkyně. Je třeba podotknout, že žalobce sice neosvědčil svůj tvrzený zdravotní stav, přinejmenším nikoli v takové míře, jež by měla vést ke kladnému rozhodnutí o návrhu delegace vhodné. Jelikož však Nejvyšší správní soud shledal důvody k delegaci již ve vztahu ke zdravotnímu stavu žalobkyně, není uvedený deficit na překážku vyhovění žádosti žalobců jako takové. V nyní posuzované věci kasační soud neshledal důvod pro odklon od rozhodovací praxe o společných žádostech žalobců, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku (viz usnesení č. j. Nad 104/2018 - 79, dále usnesení ze dne 30. 1. 2019, č. j. Nad 282/2018 - 55 a ze dne 30. 5. 2019, č. j. Nad 84/2019 - 59).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu